

מה גרם למעצרו של ציון סלומון, חבר קבוץ גבעת-ברנר? האם רצח הבעל?

טה, הם לא הבחינו במריבות או בסצינות אחרות בין אביגיל לבין בעלה.

אולם חייה של אביגיל לא היו כה שקטים כפי שנראה. בבית-ההבראה הגדול והמפואר למדי של הקיבוץ, המכונה משאר חלקי המשק, הכירה אביגיל, בתוקף עבודתה, אורחים לא מעטים. היא הייתה אשה חברתית וחביבה, התיידדה בקל עם האורחים בבית-ההבראה. ביחוד היו ידועים יחסיה עם אחד האורחים הקבועים, אשר חזר וביקר במקום פעמים רבות.

האיש, איש-הון תל-אביבי, בעל אחד מ-בת-הקולנוע הקטנים בעיר, הכיר את אביגיל באמצעות חברת קיבוץ אחרת, ש-הייתה ידידתו, נהג להיפגש עם השתיים, לצאת עמן לטיולים בסביבות המשק. האיש, שלפי העדויות אף הציע לציון סלומון כסף כדי לעזור לו לעזוב את הקיבוץ ולהקלט בעיר, הוא בעל לאשה ואב לשני ילדים. אולם האיש עצמו מכחיש כי היו בינו לבין אביגיל יחסים אינטימיים כלשהם, או אפילו יחסי אהבה אפלטוניים. "זאת הייתה ידידות טהורה בלבד", אמר.

גם הגברים האחרים מאורחי בית-ההבראה של הקיבוץ, שנראו בהזדמנויות שונות כידידים קרובים מאוד של אביגיל, הכחישו כי היו ביניהם יחסי מין, או כל מגע אחר שהוא.

בארץ, תיחשף במשפט. כי מסך של שתי קה, אסוף מסתורין של מסורת כת הודית, אופף את פרשת אביגיל, וספק אם יוסר, אף אם ימצא הרצח.

ידיד מת-אביב

שפחת סלומון, שעלתה לארץ לפני שבע שנים, הגיעה לקיבוץ גבעת-ברנר לפני חמש שנים. המשפחה כללה את אבי המשפחה; את שני בניה, ציון ופנחס; את

אדם סלומון

לאה, אחות פנחס; את אביגיל ובנה הרא-שון, שהיה אז בן שלוש; ואחותה רחל. למרות שתוך זמן קצר התערעה המשפחה בחיי הקיבוץ, היא המשיכה לנהל מסגרת חברתית משלה בתוך המשק.

מדי ערב, היו בני המשפחה מתכנסים מחזריהם, הסמוכים זה לזה, בחדרו של אב המשפחה. ציון היה חוזר מעבודתו כאופה במאפיית הקבוץ. אביגיל הייתה חוזרת מ-עבודתה במטבח בבית-ההבראה המפורסם של גבעת-ברנר, שנועד לאורחים מהעיר. יחד היו אוכלים את ארוחת-הערב, כשהם נמנעים בדרך כלל מלאכלה בחדר-האוכל של ה-קיבוץ.

על מה שהתרחש בתוך המשפחה ידעו חברי הקיבוץ מעט מאוד. הם הכירו את אביגיל בת ה-29, נמוכה-הקומה, שהספיקה ללדת בקיבוץ את בנה השני (שהוא כיום בן חמש), כנערה יפת מראה, שקטה ופשוט.

חוליות של שוטרים סיירו ביום ה-שני השבוע בין בתי קיבוץ גבעת-ברנר. הם לא עורר כל תשומת-לב מיוחדת מצד חברי המשק. כי מזה 47 יום, התרגלו חברי המשק לראות שוטרים מסתובבים ב-משק הגדול.

מאז התגלתה בשביעי לחדש ינואר גר-פתה החנוקה של חברת המשק אביגיל סל-ומון בצריף עזוב בקיבוץ, הפכו לובשי מדי-המשטרה לחלק מהנוף של גבעת-ברנר. ב-משך תקופה ארוכה הם תפסו את חדרו מדי-כירות הקיבוץ, ומכונתם חנתה ליד המז-כירות בכל שעות היום. חוקרים הסתובבו בכל חלקי המשק, חקרו את כל חבריו וה-מבקרים בו. משמר שוטרים מיוחד ניצב ליד שער המשק, עיכב וחקר כל אדם שנכנס ב-שער הקיבוץ.

אלא שהשבוע לא הסתובבו עוד השוטרים בחוסר מטרה בין בתי המגורים. הם ניגשו לכתובות מסוימות מאוד, עצרו בשעות ה-צהריים, בזה אחר זה, את ציון סלומון, בע-לה של הנרצחת, את פנחס סלומון, אחיו, ואת אחותה של הנרצחת, אף היא חברת קיבוץ גבעת-ברנר. שלושת העצורים הוצאו מיד מן הקיבוץ, הובלו כל אחד למעצר ב-תחנת-משטרה אחרת. בעת ובעונה אחת נצ-צו גם סמל בחיל-האוויר של צה"ל, אדם שהיה ביחסי ידידות עם אביגיל, ושאחד מ-חברי הקיבוץ העיד כי היה מוסר בשמו לאביגיל דרישות-שלום לבכיות.

בעלה של אביגיל, ציון, גבה-קומה ויש-חוס-פנים, ממושקף ובעל אצבעות ארוכות, הנראה כפקיד הודי, יואשם על-ידי המשטרה ברצח אשתו. שלושת העצורים האחרים יר-אשמו בהעלמת ידיעות מהמשטרה, בקשר לפרשת הרצח.

עם מעצרו של הארבעה גולה אבן כבדה מעל לבבות אלפיים תושבי הקיבוץ גבעת-ברנר, שבמשך למעלה מחודש חיו כשסימן-שאלה מעיק עליהם: האם מסתובב הרצח בינינו? האם הרצח הוא חברי הקיבוץ או זר מבחוץ?

יחנן ששאלות אלה תפתרנה במהלך מ-ש-פסו של ציון סלומון ובני משפחתו. יתכן ואחד מהם יתן את הדין על רצח אביגיל. אולם ספק רב הוא אם התעלומה הגדולה, שהעסיקה עשרות חוקרי משטרה, שהביאה לפתיחתו של אחד מתיקי הרצח העבים וה-מסובכים ביותר בתולדות מעשי הרצח

זא היה אונם

שפחת סלומון השקטה לא עוררה בהתנהגותה כל תשומת-לב מיוחדת מצד שאר חברי הקיבוץ, עד לאותו יום, ה-6 בינואר, בו התעורר ציון סלומון משנתו, גילה לתדהמתו, לפי דבריו, כי אשתו איננה במיטה שלידו. "נדברנו בבוקר, לפני שיצ-אנו לעבודה, כי נפגש בערב בחדרנו לאכול בחדר, סיפר ציון. אני עבדתי עד שעה שש בערב והלכתי לעבוד בתורנות במטבח. אחרי שגמרתי בשעה 9, לקחתי אוכל והלכ-תי לחדר. חיכיתי לאשתי אבל היא לא באה. הייתי עייף, חשבתי שהיא התעכבה באיזה מקום או הלכה להשכיב את הילדים לישון ותחזור מיד. אכלתי את האוכל, השארתי לה את שלה ונרדמתי."

כשהתגלה דבר העלמה של אביגיל, נערכו חיפושים אחריה בכל רחבי המשק. רק ב-שעות הערב, כאשר חשמלאי הקיבוץ נכנס במקרה לתוך צריף עזוב, מחוץ לשטח המגורים במשק, הוא גילה את גופתה של אביגיל, שרועה על הארץ. היא הייתה מו-טלת פרקדן, חצאיתה מופשלת ורגליה חשו-רות. פניה היו מכוסים במעיל, ידיה משר-לבות מאחורי ראשה, ועל צווארה סימני אצבעות שחוקה. פרט לסימנים אלה לא נמצאו כל סימני אלימות על גופה. גם ה-חשד כי נאנסה הופרך בבדיקה רפואית. רק בבדיקות מדויקות, שערכו חוקרי המש-טרה על גופתה לאחר מכן, גילו על שפ-תיה פצעים קטנים, שלדעת החוקרים יכלו להגרם רק באם עמד מישור מאחוריה להגרם בכף ידו את פיה כדי להשתיקה. שרשרת הזהב העבה שהיתה על צווארה נמשכה בכוח על ידי האדם שעמד מאחוריה והשאירה חתכים בצווארה.

חוקרי המשטרה, שהחלו בפענוח תעלומת הרצח, נתקלו בקיר-אטום. איש לא יכול היה למסור להם פרטים. כל חברי המשק נחקרו על מעשיהם בלילה בו נרצחה אביגיל. לכולם היה אליבי.

"לא הייתה לי כל סיבה לרצוח את אשתי", הצהיר ציון סלומון באוזני החוקרים. לא היה לו לספר דבר, מחוץ לקורות חייו, שיוורק אור איזה שהוא על חיי אשתו. הוא העדיף ברוב המקרים לשתוק. תגובה דומה לי-פניית המשטרה הייתה גם תגובתם של שאר בני המשפחה.

הקיבוץ, שזועזע מהרצח, הושיט את כל העזרה למשטרה. אולם לא התקבלה אף לא עדות חשובה אחת שיכולה הייתה לשים את המכתח לתעלומה בידי החוקרים. אלא שלאט לאט התגבשה בקרב החוקרים דעה בקשר למעשה הרצח. תחילה גרמה לכך התנהגותו המוזרה של ציון בלילה בו נרצחה אשתו. לחוקרים קשה היה להגניב כי אמנם היה

הנער

ציון סלומון, בעלה של אבי-גיל סלומון שנרצחה לפני 48 יום בקיבוץ גבעת-ברנר, כפי שנראה באחת החקירות במטה הארצי של המשטרה, שם עמד בחקירות יסודיות משך שבועיים, כשחקריו מתחלפים מדי פעם, לא נשבר.

ממשיך לישון בשקט בראותו שאשתו נעדרת שלא כרגיל.

חקירות נוספות העלו כי בקרב כיתות מסוימות בהודו, שעל אחת מהן נמנית מ-ש-פחת סלומון, קיים מנהג של נקמה באשה בוגדת. לפי מנהג מסורתי זה חייב הבעל, המגלה כי אשתו בוגדת בו, לרצוח באור-ידיו את אשתו. המסורת אף מצביעה על צורת הרצח — חנק בצוואר על-ידי לפיתת הגרוגרת בשתי אצבעות — השיטה בה נר-צחה אביגיל. לפי מסורת זו, מסייעת המש-טרה לבעל לרצוח את אשתו. מצב גופתה של אביגיל נתן מקום להשערה כי יותר מ-אדם אחד השתתף ברציחתה.

המשטרה החלה בנסיון לשבור את הבעל. במשך שבועיים רצופים הוא נחקר יום יום על-ידי חוקרים שהתחלפו בזה אחר זה. הם לא הוציאו ממנו דבר, במשך שלוש שעות רצופות נחקר במטה-הארצי של המשטרה ב-עזרת מכונת-אמת. גם אחיו, פנחס, נחקר ב-מכונה. אחרי קבלת מימצאי המכונה, הודיעו החוקרים כי הם משחררים את פנחס מחק-רות נוספות, אולם יוסיפו לחקור ביסודיות את הבעל.

דעת הקהל לא חשובה

מאז התגלה הרצח, לא עזב ציון את חדרו, בילה את מרבית הזמן בשניה. הוא נראה קרירות, ורק תנועת אצבעותיו העידו על עצבנות. מדי פעם בפעם היה זוכה לביקור קצני משטרה, שעלו במדרגות המתקלקלות של הבית הדו-קומתי בו גר, אך הוא היה אדיש. גם יחסם העויין של חברי המשק כלפיו לא הפריע לו. הוא המשיך לחיות את חייו בשתיקה, כמעט ולא החליף את בגדיו המרופטים.

כאשר סיפר לו כתב העולם הזה, בפגישה בחדרו, כי דעת-הקהל בקיבוץ ובחוץ חושדת בו כי הוא רצח את אשתו, השיב סלומון: "דעת-הקהל אינה חשובה במקרה זה. חשור בה רק דעת המשטרה."

נראה, כי לא קיים היה כל גורם שיועז את שלחת-נפשו ואדישותו של ציון. השבוע החליטה סוף סוף המשטרה, ע-צ-רה את ציון סלומון כחשוד ברצח אשתו על רקע של נקמה. איך תוכנית המשטרה האשמה זו בעובדות המועטות שבידיה, כש-ציון ומשפחתו ממשיכים בשתיקה, זו היא התעלומה החדשה שבפרשת רצח אביגיל סלומון.

הצריף בו נמצאה גופתה של אביגיל סלומון. זהו ליפט עץ עזוב בקצה החשק-שטיט פנחס לסגוריו וכיום לא חבקר בו איש פרט לזוגות נאהבים. את גופת הנרצחת גילה חשמלאי חשק, כשנכנס לצריף במקרה למחרת העלמה של אביגיל. למרות שאביגיל לא חזרה לחדרה משך כל הלילה, לא גילה בעלה סימני מיוחדת.